

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

87. An si quis dicat Officium Resurrectionis loco alterius Officij, satisfaciat
præcepto? Ex p. 7. tr. 11. & Misc. 2. res. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

eadem formula officij, sed alia; sed quis tenerur recitare iuxta formulam in Breuiario praescriptam, ergo. Nam respondeo, moraliter loquendo, non esse aliam formam, quia quis non censetur illa addere, ut patrem diuinum Officij, sed quasi per accidentem, & ita tener Palauus ubi supra num. 16.

RESOL. LXXXVI.

Siquis causas suarum respondere ad istam dubitationem: An quis impletat praeceptum recitandi Horas Canonicas, si in Officio Feria recitet Officium aliquius Sancti, vel alterius Feria? Ex p. 2. tr. 12. Ref.;

equale, aut etiam maius evidenter: quia non facit rem praecptam.

4. Dicendum est igitur ab solute mutationem Officij, etiam dedita opera, non esse peccatum mortale, ut si loco Officij de feria recitat de aliquo Sancto, &c. Tunc hanc sententiam, Catechatus verb. Hora, c. 2. Legman lib. 4. tr. 1. c. 5. n. 4. Zerola in praxi Episc. part. 1. verb. Hora Canonica, num. 6. L'illus de iust. lib. 2. cap. 37. dub. 12. n. 77. Valentia tom. 3. d. sp. 6. quasi 2. punct. 10. Vega in sum. tom. 1. cap. 18. c. 17. Binsfeldius in Enchir. Theol. p. 4. cap. 9. concil. 7. Synt. verb. Hora, n. 15. Sotus lib. 10. q. 5. art. 4. Medina in sum. lib. 1. cap. 14. q. 11. Molina de oratione, quasi 19. d. sp. 10. Armilla verb. Hora Canonica, n. 7. Ioannes Azorius p. 1. lib. 20. c. 10. q. 2. & nouissime Rodriguez in sum. tom. 3. cap. 195. n. 3. Et hanc sententiam probabilem etiam putat nouissime. Silius, tom. 2. n. 2. 3. cap. 7. n. 227. Si queris rationem, haec erit: nam substantia praecipi recitandi diuinum Officium est, ut septem Hora Canonica persoluantur: sed quod Officium sit de feria, vel de Sancto, pertinet ad modum accidentiale: ergo per talem mutationem non violatur substantia praecipi; sed modus, ritus, & ceremonia, que quidem non est transgressio sufficiens ad peccatum mortale, quidquid assertant DD. contraria sententiae. Ideo si quis sine causa hanc mutationem faceret, ex quadam acedia animi, ut facilis, & breuis Officium expediatur, puto solum peccare venialiter; & si beneficium habet, non teneri ad restitutionem suum. Salua semper, &c.

RESOL. LXXXVII.

An si quis dicat Officium Resurrectionis loco alterius Officij, satisfaciat praecepto? Ex patt. 7. tract. 11. & Mie. 2. Ref. 7.

1. Suppono esse opinionem probabilem ut si quis v. g. dicat Officium aliquius Sancti loco feria quod faciat praecepto, nam officium pro officio valet ex rationibus a me adductis in p. tract. 12. ref. 3. Sed difficultas est de officio particuliari Resurrectionis Domini, & affirmatiuam sententiam videtur doceri. Caramuel in Regul. Dni Benedicti, disp. 109. n. 13. 87. vbi sic ait: Quæritur an licet officium motare, id est, utrum quando legi debet officium de Dominica, possit aliquis legere de Sancto, Feria, aut è conuerso. Respondeo, quod licet quispiam debita opera quaret officium totius Breuiarii breviissimum, & semper illud reciteret; illum adimplere praeceptum quod substantiam, & deficere quoad modum, ac proinde peccate venialiter, non mortaliter. Ita Caramuel, qui cum dicat facili facere praecepto, qui dedita opera querit officium totius Breuiarii breviissimum; officium Resurrectionis videtur designare; quod magis explicat infra disput. 1c. 6. num. 1438. vbi obseruat Patrem Suarez, ferè omnibus diebus studuisse octodecim horis, & cum dubitaret an sex residuis horis potuerit dormire, & Horas recitate: Respondet fortè singulis diebus legebat officium de Resurrectione, quod viri occupatissimi laudabiliter faciunt. Ita ille.

Quæ nunc
et Ref. a re-
cedens, si
gantur in
Ref. seq. &
supra in Ref.
66. §. Idem
querit 28. &
vide doctrin-
am aliarum
Ref. not. pri-
me Ref. pres-
teriæ, &
etiam an-
not tercia
dictæ Ref.

2. Sed ego in praxi difficerem ut quis possit mutare officium aliquius Sancti vel feria in officium Paschale, nam in tali mutatione variatur notabiliter modus recitandi officium Diuinum, neque moraliter ut in aliis officiis redditur aequipollens: Adde quod in tali officiis mutatione videtur quis derogate intentioni, & institutioni Ecclesiastice quæ specialissima ratione mouetur ad tale breue officium

Tom. III.

R. 2. recitan

recitandum per oīcātūm Resurrectionis Dominicā
ideō tu cogita. Et ex his patet responsio ad argumen-
tum Trullench in Decalogum tom.1. lib.1. cap.7.
dub.14. num.12. Cāstri Palai tom.2. tract.1. dispu-
tac.2. punc.3. num.18. nam est dispar ratio inter
officium Resurrectionis, & alia officia, nam hæc
moraliter aequivalent inter se, quo ad modum reci-
tationis. Ergo, &c.

RESOL. LXXXVIII.

An qui recitat Officium Resurrectionis pro Officio
de Feria, vel Sancto satis faciat præceptio.
Et quid, si aliquis dicat Officium alterius Sancti loco
Ferialis.
Et cursim docetur quod opinio unius vel alterius,
quam omnes alii reperiunt non mereatur probabi-
litatem. Ex p.11. tr.1. & Mis.1. Ref.26.

S. 1. Cīrca præsentem difficultatem sūpēs per lit-
teras me interpellauit, amicissimus Cara-
muēl, & ipse afflūtūm sententiam docuit in
Theologia Regulati, seu in Regula S. Benedicti,
quam Ego impugnauī; Verū illam iterum Cara-
muēl defendit nominatim cōrāme in Theologia fun-
damentalī fundam.53. §.12. num.110.

2. Sed ego non discedo à sententia negatiua,
quā oīlī docui, & quam nouissimē me citato nomi-
natim contra Caramuelē tenet ex Societate Iesu
doctus Pater Adamus Burghamer, & quia Codex non
ita facilē inuenitur, ponā hic per extēsum eius verba;
sic itaque afferit. Cem.1. Casum conscientia casu 16.
Felix Sacerdos nullis morbis, aut rerum negotiis im-
peditus, longo tempore intra annum recitat officium
de Resurrectione bīeuissimum, scilicet pro longiori-
bus cuius tanquam gravis peccati admontis a con-
fessario, ait se tenere sententiam Caramuelē in Re-
gula S. Benedicti diff.100. n.1287. vbi hoc pro
veniali habet: Quātentur an confessarius huic possi-
tentis opinioni tanquam probabili accommodare se
possit, ac debeat?

3. Videtur posse, & debere, tum ex authoritate
Caramuelē quam allegat: tum ex ratione, quia im-
pletur substantia præcepti, tum ex præcepti virorum Do-
ctorum, & piorum, quemadmodum dubitat fuisse P.
Franciscum Suarez ex Societate Iesu, quem constan-
ter orasse per totum annum Breuiarium de Resur-
rectione sic ostendit Caramuel. Suarez dicitur singu-
lis diebus 18. horas studuisse, iam ex reliquis sex ho-
ris, necessariū proflus tempus demus facte, refec-
tioni, somno, & aliis, vix tantum remanebit, quantum
requiritur ad Officium Paschatis recitandum:
Confirmatur hac opinio. Licitē aliquis dicere potest
Officium aliquius Sancti, loco Ferialis, vt cum plu-
ribus docet Diana part.1. tract.12. resolu.3. Ergo,

& Resurrectionis. Resp. Confessarius opinioni felici-
e accommodare se non posse, nec debere, cum nul-
lam habeat probabilitatem, quod probat, tum quia
communis DD. contrarium docet; opinio autem
Ref.14. & la-
vnius, aut alterius, quam omnes alii reiciunt, non
te in tom.9.
tr.2. Refol.
340. §.XI. &
leg. & in
tom.5. tr.1. illa vniuersalē inducens nullo rationabili fundamen-
to nisi possit, sicut ex solutione argumentorum pa-
pot, cursum tebit.

tom.7. tr.1. 4. Itaque ad primum dicimus, authoritatem
Ref.249. §.2. Caramuelis, vnius, aut etiam alterius Doctoris, hic
ad medium, non sufficere, cum omnes alii Theologi reclament,
a vers. Sed Ad secundum negamus substantiam præcepti im-
cum auth-
ritas, & pleri: cum Officium Paschale, moraliter non

equivaleat Officiis per annum; Ad tertium fabulo-
sum esse, quod assertur de P. Suarez, quem Oratione
addicūlūm fuisse viderunt nostri Patres, & di-
centem audierunt, Malle se omnem scientiam suam Répu-
perdere, quam vnam horam, ex regula ordinis, quod
diana Oratione destinatam omittere quomodo ergo
tot annis orationem Canoniam ex graui lege Ec-
clesiae debitam turpi ac defētuosa immutatio de-
clinauit. Ad confirmationem dicimus, multos eam
valde probabiliter negare, quos citat, & sequitur
Palao tract.7. diffui.2. part.2. num.18. Quidquid ant-
tem de hoc sit, negamus paritatem, cum in tali Of-
ficio moraliter adhuc serueret præceptum, non in
Officio de Resurrectione, vt recte ipse aduerdit Diana
part.7. tract.11. resolu.7. Hucusque Pater Burgha-
mer; cui addē ex eadem Societate me citato doctum
Patrem Tamburinum in Decalogum tom.1. lib.2.
cap.5. §.2. num.22. & ex eadem Societate me citato Hermannus Busenbaum in Medulla Theologie
Morali lib.4. cap.2. dub.2. art.4. num.1. Praet
Sanchez, Filliūlūm, Tancrediūm, & Pellizzariūm
alibi a me adductos, vnde patet, quod nullus ex
scriptoribus Societatis australis si sententia Caramue-
lis adhærebat, sed omnes nostram feciū sint, sicut
etiam illam sequitur me citato Marcus Serius tom.3.
in primū Præceptum Decalogi diffui.1. diff.5. q.4. te hanc
num.9. Hieron. Garcias in Summa tract.2. diff.1.
dub.3. num.16. & noster Pater Verricelli in q.9. Mor-
al.1.5. quaest.6. num.133. & Palauus Valleio in Horologio
horarum Canoniarum lingua Hispan. conscripto l.1.1.
punct.1.

5. Dicendum est igitur, præter rationes supra-
dictas, vt optimè obleruat doctus Pater Tancredi de
Religione tract.15. lib.4. diff.11. quaest.2. n.15. Officium
Resurrectionis, esse ita affixum illi temporis, & ha-
bere tantam mutationem à solita forma Officiorum,
vt quid peculiare videatur non posse communis Re-
gula adiuvari, & ideo patet nec posse tempore Pal-
achae Resurrectionis, dici Officium, & Pentecostes ē
contra; quia illa forma in his diebus cum talibus
Psal. Antiph. &c. videtur de substantia, & confirma-
tur ratione amicissimi viri, exempli Missarum: nam
aliquæ Missæ possunt dici infra annum, non autem
Missa de Dominica Psalm. de Fer. III. & IV. Hebd. Sup. līm.
Panoz, quia ita sunt illis diebus affixa, & addictæ,
vt in aliis dici non possint, ergo sic dicendum est de
officio Resurrectionis.

RESOL. LXXXIX.

An si quis dicat, v.g. Matutinum de Sancto, & Horas
Canonicas de Feria satis faciat præceptio. Ex part.7.
tr.11. & Mis.2. Ref.1.

S. 1. A D hoc dubium ita respondet Caramuel sup. līm.
Qui sentiunt dari octo præcepta de Officio Diuinum,
& omissionem eiusdem non vnuim, sed octo esse pec-
cata mortalia: consequenter dicere debent eum, qui potest
legit Horas aliquas de Dominicā, & reliquias de
Sancto, non peccasse mortaliter, quia singulis præ-
ceptis satisfecit quoad substantiam; tot autem pec-
cata venialia commisisse quot Horas mutauit, & leg-
git contra Rubricas. Ego verò oppofitio inmito,
ideoque exiftim illum peccasse mortaliter, quia
non legit Officium Diuinum, sed duo semiofficia,
qua non possunt ita conueniri, vt vnuum Officium Di-
uinum conſtituant; quia ex aliquo Horis de Domini-
nica, & aliis de feria, si coniungantur non exigeret
Officium Diuinum approbatum à Sede Apostolica
Ita Caramuel.

RESOL.